

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 1/2017-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 25. januára 2017 predbežne prerokoval návrh Okresného súdu Bratislava II, zastúpeného sudkyňou JUDr. Norou Vladovou, na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky o súlade § 28a a § 38ab zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení zákona č. 439/2015 Z. z. s čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 2, čl. 20 ods. 1 a 4, čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1, čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a takto

r o z h o d o l :

Návrh Okresného súdu Bratislava II **p r i j í m a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 16. decembra 2016 doručený návrh Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“ alebo „navrhovateľ“), zastúpeného sudkyňou JUDr. Norou Vladovou, na začatie konania podľa

čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) o súlade § 28a a § 38ab zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení zákona č. 439/2015 Z. z. (ďalej len „zákon o energetike“) s čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 2, čl. 20 ods. 1 a 4, čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 6 ods. 1, čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“).

2. Okresný súd v odôvodnení svojho návrhu informuje, že 12. augusta 2014 poveril súdneho exekútora [REDAKOVANÉ] vykonaním exekúcie vo veci oprávneného [REDAKOVANÉ], zastúpeného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], Bratislava, proti povinnému [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného [REDAKOVANÉ], na základe exekučného titulu – rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 29 Cb 68/2003-1208 zo 7. novembra 2011 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 Cob 105/2013-1732 z 30. júna 2014, ktorý nadobudol vykonateľnosť 22. júla 2014. Oprávnený mu 21. decembra 2015 doručil podanie, v ktorom namietol nesúlad napadnutých ustanovení zákona o energetike s označenými ustanoveniami ústavy, dohovoru a dodatkového protokolu. Okresný súd uznesením č. k. 39 Er 3637/2014-685 z 12. apríla 2016 prerušil konanie podľa § 109 ods. 1 písm. b) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), pretože dospel k záveru, že napadnuté ustanovenia zákona o energetike, ktoré je povinný aplikovať v exekučnom konaní, nie sú v súlade s označenými ustanoveniami ústavy, dohovoru a dodatkového protokolu.

3. Okresný súd v návrhu uvádza, že k tomuto záveru dospel na základe toho, že *«... povinný je v zmysle § 28a zákona č. 657/2004 Z. z. držiteľom povolenia na výrobu a rozvod tepla, v ktorom má 100% majetkovú účasť spoločnosť [REDAKOVANÉ], ktorá je s účinnosťou od 1.1.2016 právnickou osobou určenou Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky ako právny nástupca Fondu národného majetku Slovenskej republiky v zmysle zákona č. 375/2015 Z. z. Táto spoločnosť vstúpila do všetkých práv a povinností*

zaniknutého Fondu národného majetku Slovenskej republiky vyplývajúcich z právnych vzťahov, ktorých účastníkom fond bol. Dňom zrušenia fondu prešiel na spoločnosť [REDAKOVANÉ] majetok fondu, vrátane pohľadávok, majetkových účastí na podnikaní právnických osôb a iných majetkových práv a záväzkov fondu. Na spoločnosť [REDAKOVANÉ] prešli tiež práva a povinnosti vyplývajúce z pracovnoprávných vzťahov a iných právnych vzťahov, ktorých účastníkom bol fond.

2. Uvedené potvrdzuje aj odôvodnenie spoločnej správy výborov Národnej rady Slovenskej republiky o výsledku prerokovania vládneho návrhu zákona, ktorým sa dopĺňa zákon č. 657/2004 Z. z. (tlač 1851a) v druhom čítaní, ktorou bolo vo forme pozmeňujúceho návrhu navrhnuté nakoniec platne prijaté znenie ustanovenia § 28a zákona č. 657/2004 Z. z. Z uvedeného odôvodnenia pozmeňujúceho návrhu vyplýva, že pozmeňujúcim návrhom navrhovaná úprava zabezpečuje zladenie navrhovaného ustanovenia s textom schváleného zákona o zrušení Fondu národného majetku Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Uvedeným zákonom sa zrušuje Fond národného majetku Slovenskej republiky, ktorého právnym nástupcom má byť Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky určená právnická osoba, ktorej jediným akcionárom je štát alebo právnická osoba, ktorej jediným zakladateľom je štát.

3. Podľa prechodného ust. § 38ab zákona č. 657/2004 Z. z. konania začaté pred dňom účinnosti tohto zákona podľa osobitného predpisu, 19a) ktoré postihujú majetok podľa § 28a, súd bezodkladne zastaví.

4. Zákon č. 439/2015 Z. z., ktorým sa doplnil zákon č. 657/2004 Z. z. o ust. § 28a a § 38ab, nadobudol platnosť a účinnosť dňa 29.12.2015.

5. Oprávnený doručil tunajšiemu súdu návrh na vykonanie exekúcie dňa 7.8.2015. Toto exekučné konanie vedie súdom poverený exekútor [REDAKOVANÉ] pod č. Ex 3754/14. V zmysle § 38ab zákona č. 657/2004 Z. z. začalo exekučné konanie pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 439/2015 Z. z., a preto má súd povinnosť zastaviť prebiehajúcu exekúciu voči povinnému v rozsahu majetku, ktorý podlieha exekučnej imunite podľa § 28a zákona, č. 657/2004 Z. z.

6. V súlade s vyjadreniami samotného povinného v jeho podaní zo dňa 31.12.2015 exekučný súd dospel k záveru, že exekúcia vykonávaná v rámci exekučného konania postihuje majetok nepodliehajúci exekúcii podľa § 28a zákona č. 657/2004 Z. z.

V uvedenom podaní povinný doručil tunajšiemu súdu návrh, ktorým exekučný súd žiada, aby zastavil exekúciu vykonávanú v rámci prebiehajúceho exekučného konania prikázaním pohľadávky (prikázaním pohľadávky z účtu v banke, prikázaním iných peňažných pohľadávok, postihnutím iných majetkových práv) vykonávanej na základe upovedomenia o začatí exekúcie sp. zn. Ex 3754/14 zo dňa 5.9.2014 a upovedomenia o spôsobe vykonania exekúcie sp. zn. EX 3754/14 prikázaním pohľadávky zo dňa 13.11.2015 a predajom nehnuteľností vykonávanej na základe upovedomenia o začatí exekúcie sp. zn. Ex 3754/14 predajom nehnuteľností zo dňa 5.9.2014 a upovedomenia o začatí exekúcie sp. zn. EX 3754/14 zriadením exekučného záložného práva zo dňa 5.9.2014, a to podľa § 57 ods. 1 písm. d) exekučného poriadku v spojení s § 38ab zákona č. 657/2004 Z. z.

7. Dňa 8.1.2016 doručil súdom poverený exekútor svoje vyjadrenie k návrhu povinného zo dňa 31.12.2015 na zastavenie exekúcie. Z uvedeného vyjadrenia a listín, ktoré k nemu súdom poverený exekútor pripojil vyplýva, že dňa 4.1.2016 bola súdnym exekútorom vydaná žiadosť o výmaz poznámky o začatí exekúcie č. k. Ex 3754/14, ktorá bola na príslušný kataster doručená 5.1.2016. Dňa 9.12.2015 bolo doručené Oznámenie o zrušení vykonávania blokácie pohľadávok voči povinnému všetkým subjektom (15 subjektov), ktorým bol doručený príkaz na začatie exekúcie prikázaním inej peňažnej pohľadávky. Dňa 4.1.2016 bolo vydané rozhodnutie o zrušení časti upovedomenia o začatí exekúcie, ktorým bolo v časti zrušené upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 5.9.2014, a to v časti vykonania exekúcie prikázaním iných peňažných pohľadávok. Dňa 4.1.2016 bolo vydané rozhodnutie o zrušení upovedomenia o začatí exekúcie zriadením exekučného záložného práva, ktorým bolo zrušené upovedomenie o začatí exekúcie zriadením exekučného záložného práva zo dňa 5.9.2014, ktoré sa vzťahovalo na všetky nehnuteľnosti identifikované v danom upovedomení. Dňa 4.1.2016 bolo vydané rozhodnutie o zrušení upovedomenia o začatí exekúcie predajom nehnuteľnosti, ktorým bolo zrušené upovedomenie o začatí exekúcie predajom nehnuteľnosti zo dňa 5.9.2014, ktoré sa vzťahovalo na všetky nehnuteľnosti identifikované v danom upovedomení. Vzhľadom k vyššie vykonaným úkonom súdneho exekútora nie je exekučné konanie v súčasnosti vedené na žiadne nehnuteľnosti povinného, a ani prikázaním iných peňažných pohľadávok. Vo vzťahu k vykonaniu exekúcie prikázaním pohľadávok je v súčasnej dobe exekúcia vedená

len spôsobom postihnutia bankového účtu povinného č. ú.: 3410744559/0200, vedeného vo Všeobecnej úverovej banke a. s., na ktorý boli v uplynulom období poukazované finančné prostriedky v sumách a termínoch podľa dohody oprávneného a povinného. Uvedený postup súdneho exekútora (blokácia jedného konkrétneho bankového účtu povinného) vyplynul z dohody uzatvorenej medzi povinným a oprávneným, nazvanej „Dohoda o postupe v exekučnom konaní“, ktorá bola uzatvorená dňa 4.12.2015.

8. Exekučný súd je povinný aplikovať ustanovenie § 38ab zákona č. 657/2004 Z. z., v zmysle ktorého síce zákon prikazuje zastaviť prebiehajúce exekučné konanie, keďže postihuje majetok povinného podľa § 28a uvedeného zákona, ale nakoľko ust. § 28a zákona č. 657/2004 Z. z. poskytuje exekučnú imunitu nie povinnému, ale len jeho zákonom vymedzenému majetku, preto súd vyložil toto ustanovenie ústavne konformným spôsobom tak, že účelom uvedeného ustanovenia nie je zamedziť v pokračovaní exekučného konania ako takého, ale len zamedziť uspokojeniu pohľadávky oprávneného z majetku povinného v časti, ktorá je v zmysle § 28a uvedeného zákona nepostihnuteľná exekúciou.

9. Súd je v súlade s uvedenými zákonnými ustanoveniami povinný zamedziť exekúcii voči majetku povinného v rozsahu podľa § 28a uvedeného zákona.».

4. Okresný súd svoj návrh odôvodňuje ďalej tým, že „... z ust. § 28a zákona č. 657/2004 Z. z. vyplýva, že exekučná imunita sa má vzťahovať na takmer všetky zložky majetku držiteľa povolenia na výrobu a rozvod tepla vlastneného štátom, resp. štátom určenou osobou, akým je aj povinný, a to na všetok nehnuteľný majetok, peňažné prostriedky, pohľadávky a finančné nástroje bez ohľadu na ich účel ako aj na akýkoľvek ďalší majetok definovaný účelom (slúžiaci na výrobu a rozvod tepla). Súd sa stotožňuje s názorom oprávneného, že je veľmi ťažké si predstaviť relevantný majetok držiteľa povolenia, na ktorý by súdny exekútor mohol viesť exekúciu, keďže uvedené ustanovenie poskytuje majetku povinného v podstate absolútnu exekučnú imunitu, a to aj v prípade existencie právoplatného a vykonateľného exekučného titulu ako je tomu aj v tomto prebiehajúcom exekučnom konaní. Z dôvodovej správy k zákonu č. 439/2015 Z. z., ktorým sa do zákona č. 657/20104 Z. z. doplnilo ust. § 28a je explicitne deklarované, že touto právnou úpravou sa zavádza absolútna exekučná imunita.“.

5. Podľa okresného súdu „*Takto zavedený rozsah exekučnej imunity nie je v súlade s ústavou, čo vyplýva nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 111/2011, na ktorý poukázal nie len oprávnený, ale aj prezident Slovenskej republiky, pretože je nesporné, že vzhľadom na právne závery Ústavného súdu týkajúce sa ústavne akceptovateľnej miery exekučnej imunity vyjadrené v predmetnom náleze, neboli v prípade prijatia ust. § 28a zákona č. 657/2004 Z. z. dodržané. Okrem toho ust. § 38ab zákona 657/2004 Z. z. predstavuje opatrenie zavedené v rozpore so zákazom retroaktivity, keďže sa ním odníma efektívna vykonateľnosť súdom priznanej pohľadávky, čo podľa záverov Ústavného súdu SR ako aj ESLP nie je právne udržateľný stav. Podľa názoru súdu nejde o nepravú retroaktivitu, ako tvrdí povinný, ale o tzv. pravú retroaktivitu, pretože § 38ab zákona č. 657/2004 Z. z. spätne mení jej charakter z vymožitelnej pohľadávky na naturálnu obligáciu.*“.

6. Nesúlads napadnutej právnej úpravy s právom na ochranu vlastníckeho práva podľa čl. 20 ods. 1 a 4 ústavy a právom na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu okresný súd namieta z dôvodu, že „... jeho pohľadávka [oprávneného, pozn.], ktorej uspokojenia sa domáha v prebiehajúcom exekučnom konaní, nebude môcť byť v podstate vymožená, a to vzhľadom na výšku exekvovanej pohľadávky a rozsah majetku, ktorý nie je vyňatý z exekúcie podľa § 28a zákona č. 657/2004 Z. z. Takýto právny stav preto vedie v zásade k zmene charakteru exekvovanej pohľadávky na naturálnu obligáciu, pretože splnenie povinnosti povinného judikovanej platným a vykonateľným exekučným titulom nemôže oprávnený účinne dosiahnuť v exekučnom konaní, ale splnenie tejto povinnosti je ponechané predovšetkým na dobrovoľnosť povinného. Vzhľadom na doterajší priebeh exekučného konania a celkovú dĺžku súdneho konania, ktoré mu predchádzalo, má súd za to, že bez existencie štátno-mocenských donucovacích nástrojov k uspokojeniu pohľadávky dobrovoľne nedôjde a navyše takýto prístup nie je naplnením pozitívneho záväzku štátu zabezpečiť ochranu právam oprávneného garantovaných nielen Ústavou, ale aj Dohovorom. Zákonodarca prijatím predmetnej právnej úpravy preto vytvoril stav, kedy v podstate pristúpil k vyvlastneniu pohľadávky oprávneného z exekučného titulu, avšak bez akejkoľvek náhrady, čo je v rozpore s čl. 20 ods. 4 Ústavy. Výkon vlastníckeho práva znamená nielen majetok mať (vlastniť), ale s ním aj právne relevantným spôsobom nakladať

na účel, na ktorý bol nadobudnutý (nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 37/99 zo dňa 25. 5. 1999). Funkcia práva vlastníť majetok a jeho ochrana spočíva v tom, aby sa vlastníkovi poskytla a súčasne aj trvalé garantovala právna istota, že vlastnícke právo k veci, ktoré nadobudol v súlade s platnými zákonmi, nemôže obmedziť alebo využiť bez právneho dôvodu (nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 303/07 zo dňa 15.5.2008). Zásahom do vlastníckeho práva oprávneného v tomto exekučnom konaní je preto dôsledok, aký by nastal aplikáciou ust. §28a v spojení s § 38ab zákona č. 657/2004 Z. z., spočívajúci v podobe faktickej nevyožiteľnosti jeho pohľadávky voči povinnému. Zásah do práva vlastníť majetok môže byť legitímny len tam, kde existuje verejný záujem na takom zásahu. Musí preto objektívne existovať verejný záujem nadradený nad záujem vlastníka, ktorý musí byť možné odvodiť z cieľov a celkového zmyslu a podstaty zákona. V prípade uvedených zákonných ustanovení súd neidentifikoval všeobecný, verejnoprospešný cieľ, ktorý by mohli sledovať a nespomína ho ani dôvodová správa. Z tohto pohľadu sa tak ako jediný identifikovateľný cieľ javí byť znemožnenie uspokojenia pohľadávky v prebiehajúcim exekučnom konaní, tento záver možno odvodiť aj z vyjadrení verejne činných osôb, ako na to poukázal oprávnený. Ústavný súd SR už v náleze sp. zn. PL. ÚS 111/2011 konštatoval, že ak štát ako zákonodarca sám seba ako právoplatne a vykonateľné potvrdeného dlžníka zvýhodní, čo platí aj v prípade prebiehajúceho exekučného konania medzi oprávneným a povinným, a sťaží tak, resp. zabráni vymožitelnosti veriteľovej pohľadávky, tento stav je v rozpore s ústavným právom vlastníť majetok. Navyše z ust. § 28a zákona č. 658/2004 Z. z. ani zo žiadneho iného právneho predpisu nevyplýva, že účelom predmetnej právnej úpravy je chrániť majetok slúžiaci výlučne na štátne neobchodné účely, čo je legitímnym dôvodom pre zavedenie exekučnej imunity v zmysle záverov Ústavného súdu (nález sp. zn. PL. ÚS 111/2011), preto aj z tohto dôvodu dochádza k porušeniu základného práva vlastníť majetok.“.

7. K namietanému nesúladu napadnutej právnej úpravy s právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právom na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru okresný súd uvádza: „13. Ústavný súd SR v uvedenom náleze sp. zn. PL. ÚS 111/2011 rovnako konštatoval, opierajúc sa aj o judikatúru ESLP, že právo nútene vymôcť svoju pohľadávku v exekučnom konaní je integrálnou súčasťou práva na súdnu ochranu. Ústavný

súd SR jednoznačne zaujal názor, že právo vlastníť majetok, s ktorým je napadnutá úprava exekučnej imunity v rozpore, zahŕňa v sebe aj právo domôcť sa ochrany vlastníckeho práva v exekučnom konaní. Ak je však v rámci exekučného konania aplikovaná právna úprava účinne znemožňujúca uspokojenie judikovanej pohľadávky, ako je tomu v prípade ust. § 28a a § 38ab zákona č. 657/2004 Z. z., je takáto úprava v rozpore s právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru.“

8. Namietaný nesúlad napadnutej právnej úpravy s právom na rovnaké zaobchádzanie podľa čl. 12 ods. 2 ústavy a právom na zákaz diskriminácie podľa čl. 14 dohovoru okresný súd odôvodňuje tým, že „... oprávnený v čase nadobudnutia účinnosti tejto právnej úpravy už disponoval právoplatným a vykonateľným rozhodnutím, ktoré si riadne uplatnil v exekučnom konaní, avšak aplikáciou predmetných ustanovení sa tomuto exekučnému titulu prakticky odníma vzhľadom na rozsah exekučnej imunity vyjadrený v § 28a uvedeného zákona jeho reálna vykonateľnosť. Stav, kedy aplikáciou právnej úpravy sa vylučuje z exekúcie pohľadávka, ktorá je už vykonateľná, Ústavný súd posúdil tak, že je v rozpore so zákonom diskriminácie podľa čl. 12 ods. 2 Ústavy a čl. 14 Dohovoru. Hoci § 28a v spojení s § 38ab zákona č. 657/2004 Z. z. priamo nevylučujú z exekúcie pohľadávku oprávneného, ale následkom ich aplikácie nastane prakticky nevyhnutnosť tejto pohľadávky, a tak právny následok je prakticky rovnaký, akoby táto právna úprava vylučovala z exekúcie pohľadávku oprávneného, hoci zákonodarca v uvedenom prípade požil právne prostriedky, ktoré chránia pred exekúciou majetok, a nie vylučujú pohľadávku oprávneného.“

9. Podľa okresného súdu «15. Prijatím právnej úpravy exekučnej imunity v takom rozsahu, že sa tým stáva pohľadávka veriteľa prakticky nevyhnutná, dochádza aj k porušeniu princípu ústavnosti zakotveného v čl. 1 ods. 1 Ústavy (PL. ÚS 32/95, PL. ÚS 36/95, PL. ÚS 37/95, PL. ÚS 42/95, PL. ÚS 43/95, PL. ÚS 11/96, PL. ÚS 17/96 a PL. ÚS 4/97).

16. Súd dospel k záveru, že právna úprava § 28a a § 38ab zákona č. 657/2004 Z. z. neprejde systémovým argumentom tretieho kritéria testu proporcionality tak, ako ho Ústavný súd aplikoval v konaní sp. zn. PL. ÚS 111/2011, pretože namietaná exekučná

imunita v zmysle napádanej právnej úpravy vymedzuje oprávnenému voči povinnému mimoriadne úzky priestor na domáhanie sa uspokojenia jeho pohľadávky cestou núteného výkonu rozhodnutia, nakoľko vedie de facto k nevyožiteľnosti judikovanej pohľadávky.».

10. Okresný súd navrhuje, aby ústavný súd po prijatí jeho návrhu na ďalšie konanie vo veci samej nálezom takto rozhodol:

„a) ustanovenie § 28a zákona č. 657/2004 Z. z. nie je v súlade s čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 2, čl. 20 ods. 1 a 4 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj s čl. 6 ods. 1 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k tomuto Dohovoru;

b) ustanovenie § 38ab zákona č. 657/2004 Z. z. nie je v súlade s čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 2, čl. 20 ods. 1 a 4 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj s čl. 6 ods. 1 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k tomuto Dohovoru.“

II.

11. Podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) ústavy ústavný súd rozhoduje o súlade zákonov s ústavou...

12. Podľa čl. 144 ods. 2 ústavy ak sa súd domnieva, že iný všeobecne záväzný právny predpis, jeho časť alebo jeho jednotlivé ustanovenie, ktoré sa týka prejednávanej veci, odporuje ústave, ústavnému zákonu, medzinárodnej zmluve podľa čl. 7 ods. 5 alebo zákonu, konanie preruší a podá návrh na začatie konania na základe čl. 125 ods. 1. Právny názor ústavného súdu obsiahnutý v rozhodnutí je pre súd záväzný.

13. Podľa § 37 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak osoby uvedené v § 18 ods. 1 písm. a) až f) dospejú k názoru, že právny predpis nižšej právnej sily

nie je v súlade s právnym predpisom vyššej právnej sily..., môžu podať ústavnému súdu návrh na začatie konania.

14. Podľa § 18 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde ústavný súd začne konanie, ak návrh podá súd v súvislosti so svojou rozhodovacou činnosťou. Podľa § 19 zákona o ústavnom súde súdom podľa § 18 ods. 1 písm. d) sa rozumie príslušný senát alebo samosudca. Podľa § 21 ods. 4 zákona o ústavnom súde ak je účastníkom konania súd, zastupuje senát jeho predseda.

15. Podľa čl. 1 ods. 1 ústavy Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát. Neviaže sa na žiadnu ideológiu ani náboženstvo.

16. Podľa čl. 12 ods. 2 ústavy základné práva a slobody sa zaručujú na území Slovenskej republiky všetkým bez ohľadu na pohlavie, rasu, farbu pleti, jazyk, vieru a náboženstvo, politické či iné zmýšľanie, národný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnosti alebo etnickej skupine, majetok, rod alebo iné postavenie. Nikoho nemožno z týchto dôvodov poškodzovať, zvýhodňovať alebo znevýhodňovať.

17. Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy každý má právo vlastniť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu.

18. Podľa čl. 20 ods. 4 ústavy vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu.

19. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

20. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

21. Podľa čl. 14 dohovoru užívanie práv a slobôd priznaných týmto dohovorom musí byť zabezpečené bez diskriminácie založenej na akomkoľvek dôvode, ako je pohlavie, rasa, farba pleti, jazyk, náboženstvo, politické alebo iné zmýšľanie, národnostný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnostnej menšine, majetok, rod alebo iné postavenie.

22. Podľa čl. 1 ods. 1 dodatkového protokolu každá fyzická alebo právnická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku s výnimkou verejného záujmu a za podmienok, ktoré ustanovuje zákon a všeobecné zásady medzinárodného práva.

Predchádzajúce ustanovenie nebráni právu štátov prijímať zákony, ktoré považujú za nevyhnutné, aby upravili užívanie majetku v súlade so všeobecným záujmom a zabezpečili platenie daní a iných poplatkov alebo pokút.

23. Podľa § 28a zákona o energetike exekúcií podľa osobitného predpisu nepodlieha

a) nehnuteľný majetok držiteľa povolenia na výrobu a rozvod tepla, ktorý je právnickou osobou so stopercentnou majetkovou účasťou štátu alebo Fondu národného majetku Slovenskej republiky, alebo v ktorej má právnická osoba určená podľa osobitného predpisu stopercentnú majetkovú účasť,

b) peňažné prostriedky a pohľadávky držiteľa povolenia na výrobu a rozvod tepla, ktorý je právnickou osobou so stopercentnou majetkovou účasťou štátu alebo Fondu národného majetku Slovenskej republiky, alebo v ktorej má právnická osoba určená podľa osobitného predpisu stopercentnú majetkovú účasť,

c) finančné nástroje vo vlastníctve držiteľa povolenia na výrobu a rozvod tepla, ktorý je právnickou osobou so stopercentnou majetkovou účasťou štátu alebo Fondu národného majetku Slovenskej republiky, alebo v ktorej má právnická osoba určená podľa osobitného predpisu stopercentnú majetkovú účasť,

d) iný majetok slúžiaci na výrobu a rozvod tepla vo vlastníctve držiteľa povolenia na výrobu a rozvod tepla, ktorý je právnickou osobou so stopercentnou majetkovou účasťou štátu alebo Fondu národného majetku Slovenskej republiky, alebo v ktorej má právnická osoba určená podľa osobitného predpisu stopercentnú majetkovú účasť.

24. Podľa § 38ab zákona o energetike konania začaté pred dňom účinnosti tohto zákona podľa osobitného predpisu, 19a) ktoré postihujú majetok podľa § 28a, súd bezodkladne zastaví.

25. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

26. Ústavný súd návrh navrhovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí pléna ústavného súdu podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a dospel k záveru, že návrh spĺňa procesné podmienky, za splnenia ktorých ústavný súd môže vec prerokovať a o nej rozhodnúť.

27. Z citovaného čl. 125 ods. 1 písm. a) ústavy vyplýva, že je v právomoci ústavného súdu preskúmať súlad zákonov s ústavou a s medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom. Okruh aktívne legitimovaných osôb na podanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov v nadväznosti na čl. 130 ods. 1 ústavy ustanovuje § 18 ods. 1 písm. a) až f) a § 19 zákona o ústavnom súde. V tejto súvislosti ústavný súd konštatuje, že návrh v zastúpení okresného súdu podala sudkyňa JUDr. Nora Vladová.

28. Návrh bol podaný v súvislosti s rozhodovacou činnosťou okresného súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 39 Er 3637/2014. Z odôvodnenia podaného návrhu ústavný súd zistil, že v predmetnom konaní je potrebné použiť všeobecne záväzný právny predpis (napadnuté

zákonne právne normy), ktorého nesúlad s ústavou a s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná, je uplatnený v návrhu na začatie konania pred ústavným súdom.

29. Predložený návrh nesignalizuje nedostatky procesných podmienok okresným súdom vedeného exekučného konania, ktoré by vylučovali akúkoľvek možnosť aplikácie napádaných zákonných právnych noriem v tomto konaní (m. m. PL. ÚS 7/04, PL. ÚS 28/05). Z toho ústavný súd vyvodil, že návrh podala oprávnená osoba, pričom v súlade s čl. 144 ods. 2 ústavy bolo exekučné konanie uznesením okresného súdu č. k. 39 Er 3637/2014-685 z 12. apríla 2016 prerušené.

30. Návrh podľa názoru ústavného súdu spĺňa predpísané náležitosti návrhu na začatie konania ustanovené v § 20 a § 37 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

31. Na základe uvedených skutočností ústavný súd podľa § 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. januára 2017